

מסורת הש"ס

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

סח.

תורה אור

איניבין לן כסא דכספא. שהיו רואים לבדוק מהו: **אמרי ליה.** לרש גלותא: דמירא. נצר נעלת שחין: **מיכל אכלי וטעמי.** טעמתי: **מירא לא עביד לן האידנא.** לא שמטנו היום כהמה בעלת שחין: **דוכסא.** בעור היו נדקין במקום ריסתנא זו בצף היך ומלאנו בעור שהול לנן: **דאמר רב הסדא חירא כווכמא לקוסא** היא. טלמי לנן בעור שמור לקומא היה שם נכשר ונהפך העור ללנן: עשה לו קימן כנו נחרת ססוי כרו ליה בירא. חפרו גומץ שיפול בו: **ושדו ליה ליסא.** השליכו ממלגת על פי הנזר כדי שלא יבין ומושכו: **ליסי מר לינה.** לשכב במשכבו: **נחר ליה רב הסדא.** עשה לו קימן כנו נחרת ססוי ויכמה ה: **א"ל.** רב ששה ליוקא פסוק לי פסוקין: **נטע לך.** פסוק הוא צעשאל: **הדר מינה.** חזר מעליה לימן או לשמור כריכות. לרחוק בהן גזונן: **הכא חרגיטו.** צבצב: **שידס ושידסין.** שד זכר ושד נקבה: **שידא.** שידה עגלה למרכבת נשים ושרים: **בי שחין.** בחמו מקום: **מס היא.** מה דמותה ומה טיבה. יש אומרים שידה עלמה ראש טולן וטלן איני יודע מאי היא: **היכי איבעדי.** בלי כלי צרול: **שמיר.** צרה מששת ימי בראשית ואין כל דבר קשה ויכול לעמוד מפניו: **לאבני אפור.** דאמרינן במסכת סוטה (דף מה:) אבנים הללו אין כותבין עליהם כדי שנאמר פתחי חמת ואין מסרטין עליהם בצאמל שנאמר במלואם שלא יהו חסרות כלום אלא תוכב עליהם כדי ומראה להן שמיר מנחמן וכן נקבעות מחליהן: **ככשניה.** כפאס ביסורין לומר לו היכן הוא: **ככשניה.** לחנן לשון מכבש של בגדים (שם דף קא:). **היכא איסי.** אשמדאי שאוכל לכבשו: **כטורא פלן.** כהר עמוני: **כריא ליה בירא.** כרה לו שם צור: **טינרא.** אבן: **וחסמיה בגושפנקיה.** בחומות: **סייר** לגושפנקיה. נדקו שלא נגע אדם בו לגלות צור: **וגבני דעמרא.** גזיות נמר: **וויקי דחמרא.** נרות יין: **בירא מספאי.** במורד ההר למטה מנזרו של אשמדאי: **ושפינהו למיא.** בגון השופה יין (דלחמריה וי"מ דף ס:). הריק מי צור העליון למוך התחתון דרך נקב שנקב צפפה שפין שמי הצורות ומתוך שהרשעון קרקעיטו גבוהה מקרקעית התחתון נרוקו המים לתוכו מאלהיה: **וספמינהו.** לנקבים שפין זה לזה כדי ששפיים יין בעליון לא יוצב ממנו לתחתון: **וכרא בירא.** אחרונה מעליו לצורו של אשמדאי: **וטמינהו.** מילא אותן שמי נרות עפר כדי שלא יבין אשמדאי: **עמינהו.** סתמן כדמחנמינן סתמוס פלשמיס (כראשית זו) עמנון פלשמי: **כי אסא.** אשמדאי: **סייריהו בגושפנקיה.** ומאלו שלם: **לא סגי ליה.** לא יכול להתאפק: **רוס וגנא.** נשתכר ויגרס: **נסיס אסא.** בניהו מן האילין: **ספמייה.** קצר השלשלת סביב זאצרו שלא יוכל ראשו ללאת: **סוס קא מפרול.** משתגע ומתעסק בלחקה הימנו: **דמרוך.** הקביה: **ספ ביה.** נמתך בו: **סיכובא.** לרץ קטן כמו כונא לזידי: **דארמלא.** אלמנה הימה דרה זו: **איחננא**

גיליון הש"ס
 תוס' ר"ה ובח"ב ובר' נבי י"א. ע' לעיל דף טז ע"ב ומ"ט ע"ג על הגליון:

דאמר רב הסדא אוכמא בחיורא וחירא כווכמא לקומא היא. פירוש טלמי שמור בעור לנן או טלמי לנן בעור שמור אין זה אלא מחמת נגע שהיה שם הקשה רבינו חס דנזיר גריש פרק בית שמי' (דף סז:). משמע דלא מיירי רב הסדא אלא בעור שמור בין שוריים לבנים שהשמור מגרע כולם ומתקלקל מתקם על ידו ופרין התם ממחמי' דהתם דמשמע שהלנן גרוע ומסיק דרב הסדא איירי בתולא דקדמנאי דהתם שמור גרוע טפי ואור"ת דתרי מיני זמנו ומילתיה דהכא איירי בטלמי שמור בעור לנן ולנן בעור שמור והתם מיירי בעור שמור בין שוריים לבנים ותדע דככל הספרים ישנים שלא גרסינן התם במילתיה דרב הסדא אלא אוכמא נחירא לקומא ותו לא וכן נראה דלי גרסינן מרזייהו כמו הכא ונפרש מד לטלמי ומד לשור בין השוריים אס כן מאי פריך התם דמנא ליה דאוכמא נחירא קאי אשר בין השוריים נימא איסכא ולא יקשה כלום.

רבינו חס: **איכא** שמידי דאיתי משה **איבני אפור.** הכא משמע ללאני אפור בעי שמיר ופ"ק דקידושין (דף סז:) גבי עובדא דדמא כן נמינה נקשו ממנו אבנים לאפור זה היה צבית שני מדקאמר לשהה נולדה לו פרה אדומה כי' דצבית ראשון לא עשו פרה כדאמר' ויהיה עשה עורא ואס כן היה שמיר צבית שני ואין להקשות דכפרק במרלא דסוטה (דף מה:) חנן משממו נציאים האשונים בטלו אוריס ותומיס ומשחרב בית המקדש בטל שמיר דהיינו בית המקדש שני מדנקט בית המקדש סתם והתם בגמרלא נקט בית המקדש ראשון על מיני אחריו ועוד מדלא ערביניהו כהדי אוריס ותומיס והי ליה למימי משממו נציאים האשונים בטלו אוריס ותומיס והשמיר דמשממו נציאים הרשונים היינו משחרב בית המקדש ראשון בטלו אוריס ותומיס ולרין לומר ששמרוכו מימי שלמה עד חורבן בית שני הקשה ה"ר אלחנן במסכת ע"י צפ' ר' ישמעאל (דף כג:) גבי אבני מונח שקלוס אכשי יון ליסבריניהו אבנים שלמות אמר רחמנא לינסריניהו לא מניף עליהם שמיר ואומר ר"י דע"י שמיר אין נעשין חלקות דחגירת לפורן פוסלת במזבח^ט והן סוביא אמיא כמ"ד כסוטה (דף מה:) דליטריך שמיר לאבני בית המקדש והא דכתיב מגורכות במגירה מוקי לה באבני ביתו^י: **ז"ל** אייתי שידה בו' כי לא ראו לשאלו באוריס ותומיס כשסולין לשאלו על ידי דבר אחר: **ובתיב** זנות וין ותירושו. אף על פי שזה הפסוק לא נכבד עדיין היו יודעין כמו ארור עושה מלאכת ה' רמיה צפ' לא יתפור (כ"ב דף סז:). * גבי יואב: לגזרותי

דאמר רב הסדא אוכמא בחיורא וחירא כווכמא לקומא היא. פירוש טלמי שמור בעור לנן או טלמי לנן בעור שמור אין זה אלא מחמת נגע שהיה שם הקשה רבינו חס דנזיר גריש פרק בית שמי' (דף סז:). משמע דלא מיירי רב הסדא אלא בעור שמור בין שוריים לבנים שהשמור מגרע כולם ומתקלקל מתקם על ידו ופרין התם ממחמי' דהתם דמשמע שהלנן גרוע ומסיק דרב הסדא איירי בתולא דקדמנאי דהתם שמור גרוע טפי ואור"ת דתרי מיני זמנו ומילתיה דהכא איירי בטלמי שמור בעור לנן ולנן בעור שמור והתם מיירי בעור שמור בין שוריים לבנים ותדע דככל הספרים ישנים שלא גרסינן התם במילתיה דרב הסדא אלא אוכמא נחירא לקומא ותו לא וכן נראה דלי גרסינן מרזייהו כמו הכא ונפרש מד לטלמי ומד לשור בין השוריים אס כן מאי פריך התם דמנא ליה דאוכמא נחירא קאי אשר בין השוריים נימא איסכא ולא יקשה כלום.

רבינו חס: **איכא** שמידי דאיתי משה **איבני אפור.** הכא משמע ללאני אפור בעי שמיר ופ"ק דקידושין (דף סז:) גבי עובדא דדמא כן נמינה נקשו ממנו אבנים לאפור זה היה צבית שני מדקאמר לשהה נולדה לו פרה אדומה כי' דצבית ראשון לא עשו פרה כדאמר' ויהיה עשה עורא ואס כן היה שמיר צבית שני ואין להקשות דכפרק במרלא דסוטה (דף מה:) חנן משממו נציאים האשונים בטלו אוריס ותומיס ומשחרב בית המקדש בטל שמיר דהיינו בית המקדש שני מדנקט בית המקדש סתם והתם בגמרלא נקט בית המקדש ראשון על מיני אחריו ועוד מדלא ערביניהו כהדי אוריס ותומיס והי ליה למימי משממו נציאים האשונים בטלו אוריס ותומיס והשמיר דמשממו נציאים הרשונים היינו משחרב בית המקדש ראשון בטלו אוריס ותומיס ולרין לומר ששמרוכו מימי שלמה עד חורבן בית שני הקשה ה"ר אלחנן במסכת ע"י צפ' ר' ישמעאל (דף כג:) גבי אבני מונח שקלוס אכשי יון ליסבריניהו אבנים שלמות אמר רחמנא לינסריניהו לא מניף עליהם שמיר ואומר ר"י דע"י שמיר אין נעשין חלקות דחגירת לפורן פוסלת במזבח^ט והן סוביא אמיא כמ"ד כסוטה (דף מה:) דליטריך שמיר לאבני בית המקדש והא דכתיב מגורכות במגירה מוקי לה באבני ביתו^י: **ז"ל** אייתי שידה בו' כי לא ראו לשאלו באוריס ותומיס כשסולין לשאלו על ידי דבר אחר: **ובתיב** זנות וין ותירושו. אף על פי שזה הפסוק לא נכבד עדיין היו יודעין כמו ארור עושה מלאכת ה' רמיה צפ' לא יתפור (כ"ב דף סז:). * גבי יואב: לגזרותי

1. ויאמר לו אבנך נטה לך על ימיןך או על שמאלך ואחר לך אחר מנהגים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאצרייהו: שמאל ב כ כא
2. נכסחי לי גם בסוף והב וסגלת מליכס והפדיות עשיתי לי שרים ושרות ומעונות בני תאבס שרה ושרות: קהלת ב ח
3. והבית בהביתו אבן שלמה מסע נבנה ויקבות והרין כל כלי ברזל לא נמשע בבית בהבנתו: מליכס ב א י
4. לץ הין השה שר וכל שנה בו לא יחבסו: פירוש ב א
5. זנות הין ותירושו יקח לב: הירשע ד יא